

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016201088
Dátum vydania rozhodnutia: 18.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016201088.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci sťažovateľa: INVESTANO s.r.o., so sídlom Podháj 57, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 44 361 769, právne zastúpený: JUDr. Ing. Linda Kovandová LL.M., so sídlom Janka Kráľa 1, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/184/2016-43 zo dňa 28.06.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/184/2016-43 zo dňa 28.06.2017 z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 23S/184/2016-43 zo dňa 28.06.2017 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016.

2. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 103434810/2016 zo dňa 01.07.2016, ktorým tento podľa § 79 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“ alebo „zákon č. 563/2009 Z. z.“) nepriznal žalobcovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty vo výške 1 762 045,37 eura za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie.

3. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na návrh vyšetrovateľa PZ Krajská prokuratúra Banská Bystrica vydala príkazy na zaistenie peňažných prostriedkov, ktorými boli zaistené na účte daňového subjektu peňažné prostriedky, a to nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie február 2010 vo výške 1 762 045,37 eura vyplatený dňa 03.09.2013, ako aj vyplatené úroky za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu vo výške 49 240,70 eura, ktoré boli priznané na základe pôvodného rozhodnutia o priznaní úroku zo dňa 16.09.2013 a vyplatené dňa 07.10.2013. Peňažné prostriedky boli zadržané z dôvodu, že ide o výnos z trestnej činnosti, resp. zhodnotenie výnosu z trestnej činnosti.

4. Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 2Tk/1/2014 zo dňa 20.10.2015 rozhodol, že obžalovaný J.. J. K. bol uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného J.. J. K. zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.04.2016. Túto skutočnosť považoval správca dane za rozhodujúcu pre pokračovanie konania v prerušenom konaní vo veci rozhodovania o úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010 a správca dane oznámil žalobcovi pokračovanie v daňovom konaní vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu listom zo dňa 23.06.2016.

5. Následne rozhodnutím z 01.07.2016 č. 103434810/2016 správca dane nepriznal žalobcovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie, pretože úrok by bol zhodnotením výnosu z trestnej činnosti - neodvedenia dane, v súvislosti s neoprávneným uplatnením nadmerného odpočtu DPH v nadväznosti na trestné konanie vedené pod sp. zn. 2Tk/1/2014. Žalobca proti uvedenému rozhodnutiu správcu dane podal odvolanie, o ktorom rozhodoval žalovaný - Finančné riaditeľstvo SR, ako odvolací orgán a rozhodnutím č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016 rozhodnutie správcu dane potvrdil. Preskúvanie zákonnosti tohto rozhodnutia je na základe podanej žaloby predmetom tohto konania.

6. Krajský súd sa zaoberal tvrdenou nezákonnosťou a nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj jemu predchádzajúceho rozhodnutia správcu dane, vrátane celého postupu daňových orgánov v rozsahu žalobných bodov. Žiadne zo žalobných bodov správny súd nepovažoval za relevantné privodiť zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

7. Krajský súd sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, že v priebehu konania sa stalo významnou skutočnosťou majúcou podstatný vplyv na konanie o priznaní úroku za oneskorené vrátenie uplatneného nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, a to výsledok trestného konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici proti obžalovanému J.. J. K. pod sp. zn. 2Tk/1/2014.

8. Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Tk/1/2014-2283 zo dňa 20.10.2015 bol obžalovaný J.. J. K. uznaný za vinného, okrem iných aj za skutok, že konajúc v mene obchodnej spoločnosti INVESTANO s.r.o. podal Daňovému úradu Banská Bystrica II riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty datované dňom 25.03.2010 za zdaňovacie obdobie február 2010 obchodnej spoločnosti INVESTANO s.r.o., v ktorom daňovom priznaní uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty za spoločnosť INVESTANO s.r.o. podľa § 55 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“ alebo „zákon č. 222/2004 Z. z.“) vo výške 1 762 030,14 eura, ktorým len sledoval získanie neoprávnenej finančnej výhody - nároku na odpočítanie DPH, ktorý nárok uplatnil bez splnenia podmienok ustanovenia § 49 ods. 2 zákona o DPH, pretože fakturované služby spoločnosť INVESTANO s.r.o. nepoužila na dodávky tovaru a služieb, čím bola Slovenskej republike spôsobená škoda vo výške vyplateného nadmerného odpočtu DPH vo výške 1 762 030,14 eura, ku ktorému vyplateniu došlo na bankový účet spoločnosti INVESTANO s.r.o. dňa 03.09.2013, teda vo veľkom rozsahu si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, čím spáchal zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona. Zároveň bolo rozhodnuté, že sa podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona zhabáva suma 1 811 270,71 eura, ktorá sa nachádza na bankovom účte spoločnosti INVESTANO s.r.o.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 27.04.2016, na základe odvolania obžalovaného J.. J. K. a zúčastnenej osoby spoločnosti INVESTANO s.r.o. odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. Zároveň zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o ochrannom opatrení zhabaní sumy 1 811 270,71 eura a v tejto časti uložil súdu prvého stupňa vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

10. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/72/2016 zo dňa 17.08.2016 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Tk/1/2014 zo dňa 22.06.2016 a uložené okresnému súdu vo veci znova konať a rozhodnúť. Uznesením predsedu senátu okresného súdu bola zhabaná suma 1 762 030,14 eura nachádzajúca sa na bankovom účte spoločnosti INVESTANO s.r.o., ktorá bola zaistená na základe príkazu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 03.09.2013 a súčasne bolo zhabané príslušenstvo - úrok vo výške 49 240,70 eura, ktorá suma bola zaistená na základe príkazu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 08.10.2013. K zrušeniu uznesenia okresného súdu došlo z dôvodu, že rozhodovanie o zhabaní veci bolo vykonané v rozpore s procesnými predpismi, v dôsledku čoho je celý výrok uznesenia nezákonný s poukazom na skutočnosť, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil dôkazmi, ktoré boli vykonané bez účasti riadneho zástupcu zúčastnenej osoby.

11. Správny súd zastával názor, že dôležitou je skutková veta trestného rozsudku, v ktorom je vymedzené, čoho sa obžalovaný dopustil, keď evidentne došlo k neoprávnenému uplatneniu nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010. Úrok za oneskorené vyplatenie nadmerného odpočtu sa viaže na skutkovú vetu, nemožno oddeľovať otázku viny a trestu od nároku naň. Ak z trestného rozsudku vyplýva, že osoba konajúca za žalobcu sa dopustila zneužitia práva, že žalobcom došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie DPH, potom záver, že úrok za prípadné oneskorené vyplatenie nadmerného odpočtu DPH by bolo zhodnotením výnosu z trestnej činnosti neodvedenia dane, je podľa názoru súdu správny. Súd sa preto stotožňuje so záverom daňových orgánov, že vzhľadom na nové okolnosti vo veci, ktorou je právoplatné rozhodnutie o vine a treste obžalovaného J.. J. K., ako osoby konajúcej za žalobcu pre skutok uvedený vyššie, odpadol dôvod na priznanie úroku z omeškania za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, ak tento samotný nadmerný odpočet DPH nie je možné uznať po práve.

12. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že správca dane sám výslovne uviedol, že výsledok daňovej kontroly, resp. prípadné rozhodnutie, že nárok na odpočet DPH bol vyplatený neoprávnené, nemá vplyv na priznanie a zaplatenie úroku za jeho oneskorené vrátenie, súd poznamenáva, že takéto stanovisko bolo možné akceptovať len do výsledku konania v trestnej veci Okresného súdu v Banskej Bystrici vedeného pod sp. zn. 2Tk/1/2014. Je neprípustné, aby bolo priznané zhodnotenie výnosu z trestnej činnosti, za aký je už v dôsledku právoplatnosti trestného rozsudku potrebné považovať tento úrok.

13. Súd nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že ak nadmerný odpočet bol vrátený oneskorené a správca dane nezačal v zákonnej lehote daňovú kontrolu, bol povinný priznať daňovému subjektu aj úrok z omeškania. Z dôvodov uvedených vyššie, priznaniu úroku bráni výsledok trestného konania. Pokiaľ sa žalobca v žalobe dovoľoval postupovať v zmysle rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014 ako aj rozsudku č. k. 23S/106/2015-50 zo dňa 02.12.2015, súd poukázal na to, že v žiadnom z týchto rozhodnutí nebol posudzovaný nárok na úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH ako taký, rozhodovalo sa len v zmysle žalobných námietok, a to o počte dní omeškania (sporným bol moment počiatku doby omeškania), či o výške úrokovej sadzby (spornou bola úroková sadzba 10 % alebo 15 %). Navyše, v čase rozhodovania, správny súd v rámci prezumpcie nevinu, nemohol zohľadňovať začatie trestného stíhania voči obžalovanému J.. J. K..

14. Nemožno prisvedčiť argumentácii v žalobe o predčasnosti rozhodnutia. Správca dane postupoval správne, ak po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o vine a treste obžalovaného pokračoval v konaní vo veci úroku za oneskorené vyplatenie uplatneného nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie február 2010. Aj podľa stanoviska súdu pominul dôvod prerušenia, a teda sa stalo irelevantným konanie

pred odvolacím súdom (Najvyšším súdom SR) vedeného na základe podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola zamietnutá žaloba smerujúca proti rozhodnutiu správcu dane o prerušení konania. Nič nemení na tom ani skutočnosť, že je podané dovolanie proti rozhodnutiu o vine a treste, pretože pokiaľ by v dovolacom konaní došlo k inému záveru, mohol by to byť dôvod na obnovu konania v predmetnej veci.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP a žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

16. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/184/2016-43 zo dňa 28.06.2017 podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 08.09.2017 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 a nasl. SSP z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP (súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci) a žiadal, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu zruší v celom rozsahu a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu zmení tak, že zruší rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016 v celom rozsahu a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania žiadal rozhodnúť tak, aby mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia vo výške 100 %.

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že v priebehu konania o výpočte úroku z omeškania a v súdnych konaniach pred Krajským súdom v Banskej Bystrici, ktoré z neho vyvstali, namietal (okrem už spomenutej nesprávnosti pri výpočte výšky úroku - počtu dní omeškania a výšky úrokovej sadzby), aj to, že na prerušenie konania o výpočte úroku nebol zákonný dôvod, že išlo o nezákonný a svojvoľný postup správcu dane, ktorý prerušil konanie o výpočte úroku z dôvodu trestného konania, o ktorom vedel, že prebiehalo v tom čase už približne 17 mesiacov, že obžaloba bola podaná cca 7 mesiacov pred prerušením konania, že správca dane v tomto konaní vystupuje od začiatku (teda už aj v prípravnom konaní vystupoval) ako poškodený, t. j. o prebiehajúcom konaní mal vedomosť dlhodobo a nepovažoval to za dôvod na prerušenie konania, inak by konanie prerušil už skôr. Sťažovateľ poukázal aj na to, že uvedené trestné konanie, ktoré malo byť dôvodom pre prerušenie konania o výpočte úroku, prebiehalo už aj v čase vydania pôvodného rozhodnutia o priznaní úroku č. 9600303/5/4217909/2013/Pajg zo 16.09.2013 (mesiac pred vydaním tohto rozhodnutia adresoval správca dane vyšetrovateľke NKA list o tom, že rozhodnutie o oprávnenosti či neoprávnenosti nároku na odpočet nijako neovplyvní nárok na priznanie úroku). Sťažovateľ poukázal na korešpondenciu správcu dane s vyšetrovateľkou NKA v danej trestnej veci (ČVS: PPZ-697/NKA-FP-ST-2013), kde samotný správca dane výslovne uviedol, že výsledok daňovej kontroly, resp. prípadné rozhodnutie, že nárok na odpočet DPH bol vyplatený neoprávnené, nemá vplyv na priznanie a zaplatenie úroku za jeho oneskorené vrátenie.

18. Dňa 20.10.2015 Okresný súd Banská Bystrica vo vecí sp. zn. 2Tk/1/2014 rozhodol a o odvolaní následne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 4To/89/2015 dňa 27.04.2016. J. K., ktorý za sťažovateľa podal daňové priznanie, bol v zmysle týchto rozsudkov uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Správca dane túto skutočnosť vyhodnotil tak, že pominul dôvod, pre ktorý bolo konanie vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010 prerušené a pokračoval v konaní tak, že vydal rozhodnutie č. 103434810/2016 zo dňa 01.07.2016, ktorým predmetný úrok sťažovateľovi nepriznal.

19. Sťažovateľ poukázal na to, že v časti výroku o ochrannom opatrení, t. j. zhabaní peňažných prostriedkov spoločnosti INVESTANO s.r.o. na jej bankovom účte, vo výške vyplateného nadmerného odpočtu a doposiaľ priznanej a zaplatenej výšky úrokov za jeho oneskorené vrátenie, bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa sp. zn. 2Tk/1/2014 zrušené. Konanie v tejto časti ďalej prebieha, o peňažných prostriedkoch na bankovom účte sťažovateľa, pozostávajúcich z nadmerného odpočtu DPH za

zdaňovacie obdobie február 2010 a úroku z omeškania, sa stále vedie konanie pod rovnakou spisovou značkou. Napadnuté rozhodnutie žalovaného sťažovateľ považoval z tohto dôvodu za predčasné.

20. Sťažovateľ pred krajským súdom namietal, že považuje za účelový postup správcu dane, keď najprv úrok priznal, hoci už v tom čase vedel o prebiehajúcom trestnom konaní, po zrušení rozhodnutia kvôli nesprávnemu výpočtu jeho výšky si bezdôvodne predlžoval lehotu a napokon konanie prerušil z dôvodu trestného konania, o ktorom dávno vedel a napokon rozhodol, že úrok nepriznáva skôr, než súdy v tomto trestnom konaní vydali právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o tom, či zaistené peňažné prostriedky rovnajúce sa vyplatenému nadmernému odpočtu DPH a úroku z omeškania majú byť zhabané ako výnos z trestnej činnosti alebo nie. Podľa sťažovateľa si správca dane robí v tomto smere úsudok vopred, aj keď sám tvrdí, že na to nie je oprávnený a žalovaný tento postup potvrdil.

21. O otázke zhabania či nezhabania peňažných prostriedkov doposiaľ rozhodnuté nebolo, v tejto časti bol rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Tk/1/2014 zrušený odvolacím súdom, a to dokonca už dvakrát. V tejto časti rozsudok nie je ani právoplatný, ani vykonateľný, preto je rozhodnutie správcu dane a naň nadväzujúce rozhodnutie žalovaného, ktoré sťažovateľ napadol správnu žalobou v konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/184/2016, absolútne predčasné. Ak trestné konanie má mať význam pre priznanie či nepriznanie úroku z omeškania, tak potom tým, že konanie ešte nie je celkom skončené, nemohol ani pominúť dôvod na jeho priznanie.

22. Sťažovateľ zdôraznil, že úrok z omeškania je sankciou pre správcu dane za porušenie jeho povinnosti podľa daňových predpisov, konkrétne povinnosti buď začať daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nadmerného odpočtu DPH alebo vrátiť nadmerný odpočet v zákonom určenej lehote. Tak ako správca dane sám uviedol, aj keby sa neskôr, dodatočne po 3,5 roku vykonanou daňovou kontrolou nepriznal nadmerný odpočet DPH, úrok z omeškania to nijako neovplyvní, pretože taký výsledok neznamená, že správca dane nemeškal. Úrok z omeškania je sankcia pre správcu dane za porušenie jeho povinnosti vyplývajúcich mu zo zákona, nárok naň nevznikol konaním J.. K., ani podaním daňového priznania.

23. Keby správca dane po podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie február 2010 spoločnosťou INVESTANO s.r.o. v zákonnej lehote začal daňovú kontrolu na zistenie jeho oprávnenosti, ak mal o ňom pochybnosti, nárok na úrok z omeškania za jeho oneskorené vrátenie by nikdy nevznikol. Z tohto dôvodu ani nemohol pominúť dôvod na priznanie úroku z omeškania za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010.

24. Ak správca dane po podaní daňového priznania daňovým subjektom nevrátil uplatnený nadmerný odpočet DPH tomuto subjektu a ani nezačal daňovú kontrolu v zákonom určenej lehote, dostal sa do omeškania s vrátením nadmerného odpočtu DPH, za čo mu zo zákona vyplýva povinnosť (nie možnosť) priznať a zaplatiť daňovému subjektu úrok z omeškania. Priznanie úroku je viazané na omeškanie, t. j. na oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH.

25. Povinnosť priznať úrok vyplýva jednoznačne z § 79 ods. 3 daňového poriadku a tiež z § 35b ods. 6 a 7 zákona č. 511/1992 Zb. v spojitosti s § 165 ods. 2, text za bodkočiarkou daňového poriadku. Povinnosť priznať a zaplatiť úrok z omeškania vyplýva aj z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, ktorá sa týka výkladu čl. 183 Smernice o DPH. Z tejto pomerne rozsiahlej judikatúry sťažovateľ poukazoval pred krajským súdom predovšetkým na uznesenie SD EÚ vo veci C-120/2015 zo dňa 21.10.2015 „Kovozber“ a v ňom uvedenú judikatúru a rozsudok vo veci C-107/10 „ENEL“.

26. Ak už však daňové orgány a správny (krajský) súd považovali predmetné trestné konanie za skutočnosť, ktorá má rozhodujúci vplyv na otázku priznania úroku z omeškania za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu, mali počkať do úplného skončenia tohto konania, vo všetkých jeho častiach, nielen v časti rozhodovania o vine obžalovaného.

27. Pokiaľ správny súd uvádza, že doterajší čiastočný výsledok trestného konania (vo výroku o vine a treste) bráni priznaniu úroku z omeškania za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH, v tejto

súvislosti je napadnutý rozsudok krajského súdu nedostatočne odôvodnený. Nie je z neho zrejmé, aký vplyv má odsúdenie osoby konajúcej za daňový subjekt na to, že správca dane bol v omeškani, t. j. že správca dane protiprávne konal, nezačal daňovú kontrolu a nadmerný odpočet vrátil oneskorene, čoho priamym dôsledkom je zákonná sankcia v podobe úroku z omeškania. Ani za predpokladu, že súd chápe vyplatený nadmerný odpočet ako výnos z trestnej činnosti, keďže bol obžalovaný uznaný za vinného, sťažovateľ zdôraznil, že v danom prípade nejde o úrok, ktorý by napríklad banka vyplatila spoločnosti za to, že na jej účte sa nachádzajú peňažné prostriedky, ale ide o úrok z omeškania, ktorý má sankčný charakter voči daňovým orgánom za nimi vyvolaný protiprávny stav a nimi protiprávne konanie, ktorého sa dopustili. Ak by správca dane nadmerný odpočet vrátil včas alebo ak by začal daňovú kontrolu na zistenie jeho oprávnenosti v zákonom ustanovenej lehote, nárok na úrok z omeškania by nikdy nevznikol. Tento úrok nie je zhodnotením peňažných prostriedkov v podobe nadmerného odpočtu, ale peňažnou sankciou pre správcu dane za porušenie zákona, ktorého sa dopustil. Nárok na tento úrok sa teda vôbec neviaže na skutkovú vetu trestného rozsudku a z napadnutého rozsudku krajského súdu sp. zn. 23S/184/2016-43 nevyplýva, na základe čoho by podľa názoru súdu mal nárok na úrok z omeškania byť viazaný na skutkovú vetu trestného rozsudku, čo ho robí v predmetnej časti nepreskúmateľným.

28. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, doručenej krajskému súdu dňa 16.10.2017, uviedol, že v podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľ zotrval na svojich žalobných námietkach, ku ktorým sa žalovaný vyjadril vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe a s ktorými sa súd v napadnutom rozsudku vysporiadal.

29. Na základe uvedeného žalovaný navrhol kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/184/2016-43 zo dňa 28.06.2017 potvrdiť a súhlasiť s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

III.

Konanie na kasačnom súde

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

32. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/184/2016-43 zo dňa 28.06.2017, ktorým tento podľa ust. § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016, ktorým Finančné riaditeľstvo SR podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 103434810/2016 zo dňa 01.07.2016 potvrdilo, ktorým daňový úrad podľa § 79 ods. 3 daňového poriadku daňovému subjektu INVESTANO s.r.o. (sťažovateľovi) nepriznal úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty vo výške 1 762 045, 37 eura za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie.

33. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že na základe daňového priznania podaného dňa 25.03.2010 si uplatnil sťažovateľ nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2010 vo výške 1 762 045,37 eura. Uvedený nadmerný odpočet bol vrátený 03.09.2017 na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/89/2011-39 zo dňa 15.02.2012 v nadväznosti na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 2Sžf/36/2012 zo dňa 18.04.2013.

34. Následne správca dane vydal rozhodnutie č. 9600303/5/4217909/2013/Pajg zo dňa 16.09.2013 o priznaní úroku vo výške 49 270,70 eura za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu. Daňový subjekt sa proti uvedenému rozhodnutiu odvolal. O odvolaní bolo rozhodnuté rozhodnutím žalovaného č. 1100301/1/564292/2013/5094 zo dňa 11.12.2013 tak, že rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica bolo potvrdené.

35. Sťažovateľ následne podal žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 23S/44/2014-40, ktorým bolo uvedené rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici v spojení s rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho výpočtu počtu dní omeškania.

36. Z administratívneho spisu ďalej vyplynulo, že správca dane vykonal u daňového subjektu (sťažovateľa) daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobia február, marec, apríl 2010, ktorá bola ukončená a v rámci vyrubovacieho konania bolo vydané rozhodnutie č. 9601401/5/940416/2014/Maľ zo dňa 12.03.2014, v ktorom správca dane nepriznal uplatnený nadmerný odpočet a vyrubil daňovému subjektu rozdiel dane za február 2010 vo výške 1 762 030,14 eura.

37. Proti uvedenému rozhodnutiu sa daňový subjekt odvolal, odvolaniu správca dane nevyhovel a postúpil ho na rozhodnutie na Finančné riaditeľstvo SR, ktoré rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici za zdaňovacie obdobie február 2010 potvrdilo rozhodnutím č. 1100301/1/278138/2014/5002 zo dňa 16.06.2014. Toto rozhodnutie nadobudlo dňa 20.06.2014 právoplatnosť.

38. Z dôvodu mimoriadnej zložitosti prípadu Daňový úrad v Banskej Bystrici požiadal Finančné riaditeľstvo SR, Oddelenie daňového konania Banská Bystrica o predĺženie lehoty na konanie vo veci úroku za oneskorené vrátenie nadmerných odpočtov.

39. Žiadosti Daňového úradu Banská Bystrica bolo dňa 12.09.2014 vyhovené a Finančné riaditeľstvo SR, Oddelenie daňového konania v Banskej Bystrici predĺžilo lehotu na konanie vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu v súvislosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014 o 180 dní.

40. Daňový úrad Banská Bystrica rozhodnutím o prerušení konania zo dňa 16.01.2015, č. 9600302/5/118627/2015/Mala prerušil konanie vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2010 z dôvodu, že sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej pre vydanie rozhodnutia (trestné konanie vedené na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2Tk/1/2014).

41. Daňový úrad v Banskej Bystrici teda konanie vo veci priznania úroku podľa ust. § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku dňom 19.01.2015 prerušil konanie do vydania právoplatného a vykonateľného rozsudku, ktorým bude ukončené trestné konanie vedené na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2Tk/1/2014.

42. Z administratívneho spisu ďalej vyplynulo, že samotnému súdnemu konaniu v trestnej veci predchádzalo prípravné konanie, v ktorom na návrh vyšetrovateľa PZ Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici vydala príkazy na zaistenie peňažných prostriedkov, ktorými boli zaistené na účte daňového subjektu INVESTANO s.r.o. (sťažovateľa) peňažné prostriedky - vyplatený nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie február 2010 vo výške 1 762 045,37 eura (ktoré boli vyplatené dňa 03.09.2013), ako aj vyplatené úroky za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu vo výške 49 240,70 eura (ktoré boli priznané na základe pôvodného rozhodnutia o priznaní úroku č. 9600303/5/4217909/2013/Pajg zo dňa 16.09.2013). Uvedené peňažné prostriedky boli zadržané z dôvodu, že ide o výnos z trestnej činnosti, resp. zhodnotenie výnosu z trestnej činnosti.

43. Ďalej mal kasačný súd z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 2Tk/1/2014 zo dňa 20.10.2015 rozhodol, že obžalovaný J.. J. K. bol uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení

zákona č. 313/2011 Z. z.

44. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný J. J. K. odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4To 89/2015 zo dňa 27.04.2016 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku bolo odvolanie zamietnuté.

45. Na základe vyššie uvedených skutočností správca dane konštatoval, že trestné konanie poslúžilo na to, aby bolo možné preukázať, resp. vyvrátiť, či daňový subjekt sa dopustil zneužitia práva, a teda či došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie DPH. Konštatoval, že prevod práv a následné uplatnenie odpočtu dane sledovalo získanie neoprávnenej finančnej výhody vyplatením nadmerného odpočtu pre spoločnosť sťažovateľa a vyplatením nadmerného odpočtu DPH vznikla Slovenskej republike škoda vo výške neoprávnene vyplateného nadmerného odpočtu v sume 1 762 030,14 eura.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností preto Daňový úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím zo dňa 01.07.2016, č. 103434810/2016 rozhodol tak, že nepriznal sťažovateľovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty vo výške 1 762 045,37 eura za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie.

47. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie sťažovateľ, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016 tak, že odvolanie bolo zamietnuté a vyššie citované rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici bolo potvrdené.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

48. Podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku, pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

49. Podľa § 79 ods. 3 daňového poriadku, ak správca dane vráti daňový preplatok po lehote ustanovenej v odseku 2, je povinný v lehote do 15 dní od vrátenia daňového preplatku rozhodnúť o priznaní úroku zo sumy daňového preplatku, ak jeho výška presiahne sumu 5 eur. Pri výpočte úroku sa použije trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v posledný deň lehoty, v ktorej mala byť suma daňového preplatku podľa tohto zákona vrátená; ak trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 10%, pri výpočte úroku sa namiesto trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky použije ročná úroková sadzba 10%. Úrok sa priznáva za každý deň omeškania. Správca dane tento úrok zaplatí do 15 dní od doručenia rozhodnutia o priznaní úroku. Ak správca dane eviduje voči daňovému subjektu daňový nedoplatok, použije tento úrok alebo jeho časť v lehote na jeho zaplatenie podľa § 55 ods. 6 a 7. Rovnako správca dane zaplatí daňovému subjektu úrok aj v prípadoch oneskoreného vrátenia nadmerného odpočtu a spotrebnej dane, na ktorú bolo uplatnené jej vrátenie, ak sa nadmerný odpočet a spotrebná daň nepoužijú podľa § 55 ods. 6 a 7.

50. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

51. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

52. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

53. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

54. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

55. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

56. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s nimi Najvyšší súd SR stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

57. V zmysle ust. § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

58. Podľa názoru kasačného súdu postup správcu dane s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty za predmetné zdaňovacie obdobie u sťažovateľa bol správny, keď rozhodol svojím rozhodnutím zo dňa 01.07.2016, č. 103434810/2016 tak, že sťažovateľovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty nepriznal, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie.

59. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti uviedol v podstate rovnaké námietky ako uviedol v podanej žalobe, ako aj v podanom odvolaní voči vyššie citovanému rozhodnutiu správcu dane.

60. Podľa čl. 50 ods. 1 Ústavy SR len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

61. Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, sa považuje za

nevinného, pokiaľ súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

62. V tomto prípade v prejednávanej veci mal kasačný súd z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Tk/1/2014-2283 zo dňa 20.10.2015 bol obžalovaný J. J. K. uznaný za vinného okrem iného aj za skutok, že konajúc v menej obchodnej spoločnosti sťažovateľa podal Daňovému úradu Banská Bystrica II riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty datované dňom 25.03.2010 za zdaňovacie obdobie február 2010, v ktorom si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty za uvedenú spoločnosť vo výške 1 762 030,14 eura, ktorým len sledoval získanie neoprávnenej finančnej výhody (nárok na odpočítanie DPH), ktorý uplatnil bez splnenia podmienok ust. § 49 ods. 2 zákona o DPH, nakoľko fakturované služby spoločnosť sťažovateľa nepoužila na dodávky tovaru a služieb, čím bola Slovenskej republike spôsobená škoda vo výške vyplateného nadmerného odpočtu dane vo výške 1 762 030,14 eura, ku ktorému vyplateniu došlo na bankový účet spoločnosti dňa 03.09.2013.

63. Okresný súd v Banskej Bystrici v odôvodnení svojho rozsudku ďalej konštatoval, že bol spáchaný zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a zároveň bolo rozhodnuté tak, že podľa ust. § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona bola zhabaná suma 1 811 270,71 eura, ktorá sa nachádzala na bankovom účte tejto spoločnosti.

64. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 4To 89/2015 zo dňa 27.04.2016 na základe odvolania obžalovaného J. J. K. rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. Zároveň krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku o ochrannom opatrení - zhabaní sumy 1 811 270,71 eura zrušil a v tejto časti uložil súdu prvého stupňa vec opätovne prejednať a rozhodnúť.

65. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3Tos/72/2016 zo dňa 17.08.2016 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Tk/1/2014 zo dňa 22.06.2016 a uložené okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť. Následne uznesením predsedu senátu okresného súdu bola suma 1 762 030,14 eura zhabaná. Išlo o sumu, ktorá bola zaistená na základe príkazu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 03.09.2013 a súčasne bolo zhabané príslušenstvo - úrok vo výške 49 940,70 eura.

66. V danej veci kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v danom prípade je dôležitá skutková veta trestného rozsudku, v ktorej je vymedzené čoho sa obžalovaný dopustil a v ktorom je evidentne právoplatne skonštatované, že u sťažovateľa došlo k neoprávnenému uplatneniu nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010.

67. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

68. Z vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že Občiansky zákonník považuje úrok z omeškania za príslušenstvo pohľadávky. Úroky z omeškania predstavujú majetkovú sankciu za oneskorené splatenie peňažnej pohľadávky. Úroky sa stávajú príslušenstvom pohľadávky v prípade omeškania dlžníka. Vzhľadom ku skutočnosti, že ich zákon považuje za príslušenstvo pohľadávky, nemožno ich právne od základnej pohľadávky oddeliť, z čoho vyplýva, že ak osoba konajúca za žalobcu sa dopustila zneužitia práva tým, že došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie DPH, potom je správny záver, že úrok za prípadné oneskorenie vyplateného nadmerného odpočtu DPH, resp. jeho vyplatenie by bolo nezákonné.

69. Ku kasačnej námietke sťažovateľa, v ktorej namieta predčasnosť vydania a rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že v časti výroku o ochrannom opatrení bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa č. k. 2Tk/1/2014 zrušené, kasačný súd uvádza, že ju považuje za bezpredmetnú. V danom prípade je podstatný právoplatný rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Tk/1/2014 zo dňa 20.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4To 89/2015 zo dňa

27.04.2016, právoplatný dňa 27.04.2016, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obžalovaného podľa ust. § 319 Trestného poriadku, a to v časti, v ktorej bol obžalovaný štatutárny zástupca sťažovateľa uznaný za vinného okrem iného aj za skutok (zločin neodvedenia dane a poistného podľa ust. § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona).

70. Samotné zhabanie sumy z účtu spoločnosti, resp. nedodržanie procesných predpisov pri ich realizácii nemá vplyv na určenie viny štatutárneho zástupcu sťažovateľa.

71. Kasačný súd nesúhlasí ani s námietkou sťažovateľa, že ak nadmerný odpočet bol vrátený oneskorene a správca dane nezačal v zákonnej lehote daňovú kontrolu, bol povinný priznať daňovému subjektu aj úrok z omeškania. Ako bolo povedané už v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, priznaniu úroku bráni výsledok trestného konania.

72. Kasačný súd konštatuje, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sú totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ uplatnil už v žalobe. S týmito sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

73. V súlade s vyššie citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si Najvyšší súd SR osvojil záver, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom a nebol daný dôvod na jeho zrušenie, či zmenu, a preto kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle ust. § 461 SSP.

74. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi (žalobcovi) nárok na náhradu trov konania nepriznal.

75. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.